בס"ד

יום **ג'**, **א'** ב**כסלו** תשס"א (**28** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=!זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו=

היום, **א' ב<u>כסלו</u>**, הוא **ראש חודש כסלו** – התשיעי למניין יציאת מצרים והשלישי למניין בריאת העולם. מזלו של חודש כסלו, **קשת**, כקשת הנראה בענן ביום הגשם, כיוון שמרובים בו הימים שהגשמים והשמש משמשים בהם בעירבוביא ועי"כ נראית הקשת.
ואף הקשת הראשונה שנראתה בענן אחר המבול, בכסלו נראתה. וכך כתוב: [בראשית **ט'** 12-13] **"ויאמר אלוקים זאת אות הברית אשר אני נותן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר איתכם לדורות עולם. את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ."**
ופרשה זו נאמרה לנח בראש חודש כסלו, שהרי ב28- בחשוון יצא נח מן התיבה ואח"כ נאמר: **"ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח"**, עד שכלה חודש חשוון והתחיל כסלו. כיוון שהתחיל חודש כסלו, בירך אלוקים את נח, התיר לו את הבשר לאכילה (עד אחרי המבול, מאז בריאת העולם, נאסר על האדם לאכול בשר...!), אסר לו שפיכת דם האדם, וכרת עימו ברית החיים והראהו את הקשת. [ספר התודעה]

***

ולפני 10 שנים, בשנת תשנ"א(1990-5751), נפטר היום **גדעון האוזנר**, מי שהיה היועץ המשפטי לממשלה, התובע במשפט אייכמן, ולאחר מכן, שר המשפטים וי"ר הנהלת "יד ושם".
<u>מתוך דברי הפתיחה שלו למשפט אייכמן באפריל 1961:</u>
"במקום זה בו אני עומד בפניכם, שופטי ישראל, ללמד קטיגוריה על אדולף אייכמן, אין אני עומד יחידי. עימדי ניצבים כאן, בשעה זו, ששה מיליון קטיגורים. הם לא יוכלו לקום על רגליהם, לשלוח אצבע מרשיעה כלפי תא הזכוכית ולזעוק כלפי היושב שם: אני מאשים! מפני שעפרם נערם בין גבעות אושוויץ ובשדות טרבלינקה, נשטף בנהרות פולין, וקבריהם פזורים על פני אירופה לאורכה ולרוחבה. דמם זועק, אף קולם לא יישמע. אהיה, על כן, אני להם לפה ואגיד בשמם את כתב האישום הנורא..." [ספר המאה]

***

<u>"...ולאהוב את ארצו"</u>
אם אתמול התחלנו לטייל בארץ עם האות "א" (אלון מורה) נמשיך לפי הסדר ונעבור ל"**בית-אל**": יישוב קהילתי בגבול הר-יהודה והר שומרון, כ4- ק"מ צפון-מזרח לרמאללה. כשם העיר המקראית בית-אל, המזוהה בתל אשר בכפר ביתין הסמוך. בית-אל א' הוקם ב1977- ובית-אל ב' הסמוך, שבתחילת דרכו היו רוב תושביו קשורים לישיבה המקומית, הוקם שנה לאחר מכן. בעיר המקראית חנה אברהם ובנה בה מזבח. יעקב לן במקום ושם חלם את חלומו. אחרי כיבוש הארץ בידי יהושע, העיר נכללה בנחלת שבט בנימין. אחרי חורבן בית ראשון, המקום ניטש, והיישוב בו נתחדש עם העולים מבבל וננמשך כל ימי בית שני. אחרי חורבן בית שני התדלדלה העיר בהדרגה.

***

והיום, לפני 31 שנה, בשנת תש"ל(1969-5730), כאן בבאר-שבע, עיר האבות ובירת הנגב, **החלה לפעול אוניברסיטת באר-שבע** כמוסד אקדמי עצמאי. האוניברסיטה הוקמה ב1965- כ"מכון להשכלה גבוהה בנגב". מאוחר יותר, החליפה את שמה ל"**אוניברסיטת בן-גוריון**". [תאריכון מרכז ההסברה]

יום נעים!